

až služka naň promluví a sdělí mu, jaké byly následky nočních těch událostí.

„To jste se prospal, batuško Adriane Procharoviči,“ pravila Aksina, podávajíc mu župan. „Byl u tebe soused krejčí i zdejší ponocný za tebou přiběhl, aby ti řekl, že dnes má ‚čtvrtní‘ svátek, ale ty jsi spal dál, a my tě nechtěli budit.“

„A byl někdo pro mne od nebožky Trjučiny?“

„Nebožky? Cožpak umřela?“

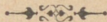
„E, huso hloupá! Nepomáhala's mně sama včera, aby všechno bylo připraveno na pohřeb?“

„Co to mluvíš, batuško, zbláznil jsi se nebo máš od včerejška ještě v hlavě? Co za pohřeb včera? Celý den jsi hodoval u Němce, vrátil jsi se opilý, převalil jsi se na postel a spal's až do té chvíle, kdy začali zvonit na mši.“

„Je-li možná?“ pravil rozradostněn rakvář.

„Opravdu,“ odpověděla služka.

„No, když je tomu tak, připrav rychle čaj a zavolej sem dcery.“

O b s a h :

	Strana
Piková dáma	3
Výstřel	42
Obstaravatel pohřbů	61